

Postanowienie KR1S/GU/1376/2022/34

PROWADZĄCY AKTA

Sąd	Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie, VIII Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych
Adres	ul. Przy Rondzie 7, 31-547 Kraków

WERYFIKACJA DOKUMENTU

Adres do weryfikacji autentyczności	krz-wer.ms.gov.pl
Identyfikator dokumentu	dbda1883-948b-4c40-83e4-66dcdbee0dc9
Data pobrania dokumentu w systemie teleinformatycznym	21.06.2023 08:43:41
Weryfikacja autentyczności poprzez kod QR	

Dokument ma moc urzędowo poświadczonego odpisu, bez opatrywania pieczęcią urzędową i podpisem upoważnionego pracownika. Weryfikacja istnienia dokumentu i treści może nastąpić za pośrednictwem usługi systemu teleinformatycznego obsługującego postępowania sądowe pod adresem podanym powyżej lub poprzez zeskanowanie kodu QR. Weryfikacja dokumentu jest bezpłatna i nie wymaga uwierzytelnienia się.

sygn. akt KR1S/GU/1376/2022

Postanowienie

Dnia 20 czerwca 2023 r.

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie, VIII Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych, w składzie:

Przewodniczący: sędzia Agnieszka RUTKOWSKA - spraw.

Sędziowie: sędzia Agnieszka RUDOL

sędzia Sylwia KOLARZ-KLEKOWSKA

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2023 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy o ogłoszenie upadłości z wniosku dłużnika, którym jest LINEA-SYSTEMY CHŁODNICZE Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie

postanawia:

1. ogłosić upadłość dłużnika, którym jest LINEA-SYSTEMY CHŁODNICZE Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie, KRS 0000159202, NIP 6790004750, siedziba: Kraków, adres: ul. płk. Stanisława Dąbka 10, 30-732 Kraków, ;
2. wezwać wierzycieli upadłego do zgłoszenia wierzytelności syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze; dla wierzycieli, o których mowa w art. 216aa ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe, wskazać adres do zgłoszenia wierzytelności syndykowi: Ul. Moniuszki 2a/2, 31-513 Kraków;
3. wezwać osoby, którym przysługują prawa oraz prawa i roszczenia osobiste ciężące na nieruchomości należącej do upadłego, jeżeli nie zostały ujawnione przez wpis w księdze wieczystej, do ich zgłaszania syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze pod rygorem utraty prawa powoływania się na nie w postępowaniu upadłościowym; dla

- wierzycieli, o których mowa w art. 216aa ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe, wskazać adres do zgłoszenia praw oraz praw osobistych i roszczeń ciężących na nieruchomości syndykowi: Ul. Moniuszki 2a/2, 31-513 Kraków;
4. stwierdzić, że funkcję sędziego komisarza będzie pełnił sędzia;
 5. stwierdzić, że funkcję zastępcy sędziego komisarza będzie pełnił sędzia;
 6. wyznaczyć syndyka, którego funkcję będzie pełnił: Piotr Łuczak - numer licencji doradcy restrukturyzacyjnego 1303;
 7. wskazać, że podstawą jurysdykcji sądów polskich jest art. 3 ust.1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. U. UE. L. z 2015 r. Nr 141, str. 19 z późn. zm.), a postępowanie ma charakter główny.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 grudnia 2022 r., uzupełnionym o pismo z dnia 9 stycznia 2023 r. dłużnik, którym jest LINEA-SYSTEMY CHŁODNICZE Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie wniósł o ogłoszenie upadłości, wskazując na swoją niewypłacalność.

Postanowieniem z dnia 17 maja 2023 r. zabezpieczono majątek dłużnika poprzez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego w osobie doradcy restrukturyzacyjnego Piotra Łuczaka, który pismem z dnia 6 czerwca 2023 r. przedłożył datowane na 5 czerwca 2023 r. sprawozdanie z analizy stanu przedsiębiorstwa i sytuacji majątkowej dłużnika.

Dłużnik w piśmie z dnia 7 czerwca 2023 r. oświadczył, iż nie składa zastrzeżeń do sprawozdania sporządzonego przez tymczasowego nadzorcy sądowego.

Sąd ustalił, co następuje:

W skład majątku dłużnika wchodzi:

- ruchomości w postaci 4 samochodów, mebli biurowych oraz sprzętu biurowego które wartość została oszacowana przez spółkę na kwotę ok. 181.474,37 zł netto, przy czym wymuszona wartość sprzedaży majątku ruchomego spółki w postępowaniu likwidacyjnym (upadłościowym), biorąc zwłaszcza pod uwagę fakt, że asortyment stanowi rzeczy używane, powinna wynieść **nie mniej niż 90.000 zł netto**;

- znaczne zapasy magazynowe których wartość rynkowa została oszacowana przez spółkę na kwotę 329.702,31 zł netto, jednakże wymuszona wartość sprzedaży zapasów magazynowych w postępowaniu likwidacyjnym (upadłościowym), biorąc zwłaszcza pod uwagę fakt, że asortyment stanowi w znacznej mierze pojedyncze sztuki danego towaru, powinna wynieść **nie mniej niż 150.000 zł netto**;

- środki pieniężne zgromadzone na rachunkach bankowych i w kasie w łącznej kwocie **56.442,82 zł**, odpowiednio:

- gotówka w kasie: 7.539,66 zł
- rachunek bieżący: 38 373,16 zł
- rachunek w euro: 2 340,00 EUR tj. ok. 10.500 zł.

Ponad powyższe spółka posiada należności w kwocie ogólnej 5 699 721,35 zł, przy czym możliwa do wyegzekwowania będą środki w wysokości nie mniej niż **663 093,01 zł** z tytułu kaucji gwarancyjnych. Pozostałe należności zostały ocenione jako trudne do wyegzekwowania.

Łącznie zatem biorąc pod uwagę powyżej wskazane informacje dłużnik posiada majątek w wysokości nie mniejszej niż **959.093,01 zł**.

Dłużnik nie posiada żadnych nieruchomości, udziałów akcji, bądź praw majątkowych.

Jak ustalono, na majątku dłużnika (jego składnikach) nie ustanowiono zabezpieczeń rzeczowych.

Zobowiązania dłużnika zamykają się ogółem kwotą rzędu nie mniej niż **6 747 827,33 zł**. Spółka nie posiada zobowiązań pracowniczych, a posiadane zobowiązania mają charakter publicznoprawny - wierzytelności wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 135.391,83 zł, wierzytelności wobec Urzędu Skarbowego (zobowiązania podatkowe) - 465 889,22 zł oraz prywatnoprawny - zobowiązania bankowe i względem kontrahentów w kwocie 6 146 872,87 zł.

Dłużnik aktualnie nie prowadzi działalności gospodarczej i nie posiada żadnych zawartych kontraktów.

Szacowane koszty postępowania upadłościowego dłużnika w ocenie tymczasowego nadzorca sądowego powinny zamknąć się kwotą rzędu 400.200,00 zł

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie twierdzeń dłużnika przedstawionych we wniosku, dokumentów dołączonych do wniosku, a także na podstawie sprawozdania tymczasowego nadzorca sądowego sporządzonego na podstawie analizy informacji przekazanych przez przedstawicieli spółki oraz dokumentów źródłowych (w tym finansowych) dłużnika. Wskazany materiał dowodowy Sąd ocenia jako wiarygodny.

Sąd zważył, co następuje:

Dłużnik jest niewypłacalny, gdyż utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Dłużnik nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań wobec więcej niż jednego wierzyciela. Opóźnienie w wykonywaniu jego wymagalnych zobowiązań pieniężnych przekracza trzy miesiące. Nadto zobowiązania obciążające dłużnika ogółem przekraczają wartość majątku.

Dłużnik nie jest uczestnikiem systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych w rozumieniu ustawy z 24 sierpnia 2001 roku o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunków papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r., poz. 246 i 1036).

Zgodnie z art. 10 p.u. upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny. Przepis art. 11 ust. 1 i ust. 1a p.u. stanowi, iż niewypłacalnym jest ten dłużnik, który utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, przy czym domniemywa się, że dłużnik utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, jeżeli opóźnienie w wykonywaniu zobowiązań pieniężnych przekracza trzy miesiące. Nadto zgodnie z ust. 2 art. 11 p.u. dłużnik będący osobą prawną jest niewypłacalny także wtedy, gdy jego zobowiązania pieniężne przekraczają wartość jego majątku, a stan ten utrzymuje się przez okres przekraczający dwadzieścia cztery miesiące. Do zobowiązań pieniężnych, o których mowa w tym przepisie, nie wlicza się zobowiązań przyszłych, w tym zobowiązań pod warunkiem zawieszającym oraz zobowiązań wobec wspólnika albo akcjonariusza z tytułu pożyczki lub innej czynności prawnej o podobnych skutkach, o których mowa w art. 342 ust. 1 pkt. 4. Zgodnie natomiast z ust. 5 tego przepisu domniemywa się, że zobowiązania pieniężne dłużnika przekraczają wartość jego majątku, jeżeli zgodnie z bilansem jego zobowiązania, z wyłączeniem rezerw na zobowiązania oraz rezerw wobec jednostek powiązanych, przekraczają wartość jego aktywów, a stan ten utrzymuje się przez okres przekraczający dwadzieścia cztery miesiące. Nadto na podstawie art. 11 ust. 6 p.u. sąd może oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli nie ma zagrożenia utraty przez dłużnika zdolności do wykonywania jego wymagalnych zobowiązań pieniężnych w niedługim czasie.

W świetle treści powołanych powyżej przepisów oraz ustalonego stanu faktycznego, okolicznością niebudzącą wątpliwości jest fakt, że dłużnik jest niewypłacalny, gdyż utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych - dłużnik nie wykonuje bowiem swoich wymagalnych zobowiązań wobec więcej niż jednego wierzyciela.

Opóźnienie w wykonywaniu jego wymagalnych zobowiązań pieniężnych przekracza trzy miesiące, co oznacza, że w przypadku dłużnika spełniona została pozytywna przesłanka ogłoszenia upadłości.

Jednocześnie sąd nie stwierdził, aby zachodziła negatywna przesłanka ogłoszenia upadłości, jaką jest brak majątku niewypłacalnego dłużnika na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarcza jedynie na zaspokojenie tych kosztów (art. 13 ust. 1 p.u.).

Z uwagi na powyższe, Sąd kierując się treścią art. 10 i 11 p.u., orzekł jak w pkt 1 postanowienia.

Z uwagi na fakt ogłoszenia upadłości, sąd na mocy art. 51 ust. 1 pkt 4 p.u. wyznaczył trzydziestodniowy termin do zgłoszenia wierzytelności, jak w punkcie 2 i 3 postanowienia.

Na mocy art. 51 ust. 1 pkt 6 p.u., sąd wyznaczył również sędziego-komisarza, zastępcę sędziego-komisarza oraz syndyka, jak w punktach 4, 5 i 6 postanowienia.

Dla rozstrzygnięcia wniosku niezbędne jest ustalenie, czy polski sąd posiada jurysdykcję krajową do rozpoznania sprawy. W tym celu konieczne jest określenie właściwej dla rozpoznawanej sprawy normy jurysdykcyjnej z uwzględnieniem faktu, że kwestia jurysdykcji krajowej jest uregulowana zarówno w prawie krajowym jak i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.Urz.U.E.L Nr 141, str. 19). Rozporządzenie unijne obowiązuje w całości i bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Zgodnie z pkt 9 Preambuły rozporządzenie znajduje zastosowanie do wszystkich postępowań upadłościowych, które spełniają warunki określone w rozporządzeniu, niezależnie od tego, czy dłużnik jest osobą fizyczną czy osobą prawną, przedsiębiorcą czy osobą niewykonywającą działalności gospodarczej. Postępowania te są wymienione wyczerpująco w załączniku A. W odniesieniu do krajowych postępowań wymienionych w załączniku A rozporządzenie 2015/848 powinno mieć zastosowanie bez dalszego badania przez sąd państwa członkowskiego, czy spełnione są warunki określone w rozporządzeniu. Postępowanie, którego dotyczy wniosek jest wymienione w załączniku A do Rozporządzenia.

Zgodnie z pkt 23 Preambuły rozporządzenia nr 2015/848 pozwala ono na wszczęcie głównego postępowania upadłościowego w państwie członkowskim, w którym dłużnik posiada główny ośrodek swojej podstawowej działalności. Postępowanie to ma zakres uniwersalny, jego celem jest objęcie całego majątku dłużnika. W celu ochrony różnych interesów rozporządzenie 2015/848 pozwala na wszczęcie równoległe z głównym postępowaniem upadłościowym wtórnych postępowań upadłościowych. Wtórne postępowanie upadłościowe może zostać wszczęte w państwie członkowskim, w którym dłużnik ma swój oddział. Skutki wtórnego postępowania upadłościowego ograniczone są tylko do majątku dłużnika znajdującego się w tym państwie. Bezwzględnie obowiązujące przepisy dotyczące koordynacji z głównym postępowaniem upadłościowym gwarantują niezbędną jednolitość postępowania w ramach Unii. Takie uregulowanie eliminuje z zakresu zastosowania rozporządzenia dłużników, których główny ośrodek podstawowej działalności znajduje się poza obszarem Unii Europejskiej mimo, że na jej obszarze znajduje się siedziba lub miejsce zamieszkania dłużnika albo jego majątek. W konsekwencji, jeżeli główny ośrodek dłużnika znajduje się w Polsce to jurysdykcja zawsze będzie wynikała z przepisów rozporządzenia 2015/848, a konkretnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia. Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 2015/848 sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika, posiadają jurysdykcję do wszczęcia postępowania upadłościowego

(„główne postępowanie upadłościowe”). Głównym ośrodkiem podstawowej działalności jest miejsce, w którym dłużnik regularnie zarządza swoją działalnością o charakterze ekonomicznym i które jako takie jest rozpoznawalne dla osób trzecich. W przypadku spółki lub osoby prawnej domniemywa się, wobec braku dowodu przeciwnego, że głównym ośrodkiem ich podstawowej działalności jest miejsce siedziby statutowej. Domniemanie takie ma zastosowanie tylko wtedy, gdy siedziba statutowa nie została przeniesiona do innego państwa członkowskiego w okresie trzech miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego. W przypadku osoby fizycznej prowadzącej niezależną działalność gospodarczą lub zawodową domniemywa się, wobec braku dowodu przeciwnego, że głównym ośrodkiem jej podstawowej działalności jest główne miejsce wykonywania tej działalności. Domniemanie takie ma zastosowanie tylko wtedy, gdy główne miejsce wykonywania działalności nie zostało przeniesione do innego państwa członkowskiego w okresie trzech miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego. W przypadku każdej innej osoby fizycznej domniemywa się, wobec braku dowodu przeciwnego, że głównym ośrodkiem jej podstawowej działalności jest miejsce zwykłego pobytu tej osoby. Domniemanie takie ma zastosowanie tylko wtedy, gdy miejsce zwykłego pobytu nie zostało przeniesione do innego państwa członkowskiego w okresie sześciu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego.

W niniejszej sprawie główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika znajduje się w Polsce. Oznacza to, że podstawą jurysdykcji sądów polskich jest art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 w sprawie postępowania upadłościowego z dnia 20 maja 2015 r. (Dz.Urz.UE L 141 z 5.06.2015r., s. 19-72), a wszczęte postępowanie ma charakter postępowania głównego.

Z tych przyczyn należało orzec jak w punkcie 7 sentencji postanowienia.

Podpis:

Signed by / Podpisano przez:
Sylvia Polow-Kalczewska
Sędzia Rejonowy dla Krajowego Rejestru Zadłużonych w Krakowie
Data / Data: 2023-06-20 11:05

Signed by / Podpisano przez:
Sylvia Polow-Kalczewska
Sędzia Rejonowy dla Krajowego Rejestru Zadłużonych w Krakowie
Data / Data: 2023-06-20 11:05

Signed by / Podpisano przez:
Sylvia Polow-Kalczewska
Sędzia Rejonowy dla Krajowego Rejestru Zadłużonych w Krakowie
Data / Data: 2023-06-20 11:05